

dem, der i øjeblikket er ved at lide sultedøden, kunne vi hjælpe for de samme penge.

Jeg vil spørge statsministeren, om det ikke var mere humant.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er ikke nogen rimelig måde, hr. Helge Adam Møller stiller det op på. Vi har jo ikke været nede og spørge: Vil I ikke nok være rare at komme op til Danmark? Det er ikke fair.

Hr. Helge Adam Møller burde også gøre opmærksom på, at der f.eks. i Holland – med forbehold for, at jeg husker det ret – er det dobbelte antal somaliske flygtninge, ca. 20.000, og sådan kan vi pege på en række lande i og uden for Europa.

Skal vi nu ikke gøre os selv, udlændingedebatten og de mennesker, der er her på flugt, den tjeneste, at vi diskuterer det her på et seriøst grundlag? Hr. Helge Adam Møller ved også udmærket godt, at denne stat, denne regering gennem FN er en af de største bidragydere til FN's flygtningeindsats også i de flygtningelejre, hr. Helge Adam Møller taler om.

Hr. Helge Adam Møller ved forhåbentlig også godt, at masser af frivillige flygtninge- og hjælpeorganisationer, Dansk Røde Kors og andre, er blandt de fremmeste i disse flygtningelejre, som jeg er enig i skal være bedre og skal give de stakkels mennesker en bedre tilværelse. Men man må ikke komme og give befolkningen det indtryk, at Danmark ikke er blandt de fremmeste, når det gælder en direkte hjælp dér, hvor flygtningene er henvist til flygtningelejre ved siden af deres eget land, for det er Danmark. Vi er faktisk et af de lande i FN, der yder den største indsats her.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er lidt bekymringsvækkende, når statsministeren siger, at han vil gå efter et bredt forlig, at høre, hvad der bliver sagt. Så bliver jeg nødt til at spørge: Er det brede forlig det afgørende, eller er humanismen det afgørende?

Venstre og De Konservative vil have stramninger. De kan ikke få flere, og det ved statsministeren selvfølgelig også godt. Jeg tror, at det lykkedes den tidligere indenrigsminister at stramme helt ind til benet. Vi kan kun komme på tværs af internationale aftaler, hvis vi går videre, end den tidligere indenrigsminister gik, og det tror jeg at statsministeren er klar over, på trods af at han indimellem siger noget lidt andet.

Så må humanismen jo komme ind i forhold til en integration. Her kan vi nemlig gøre noget. Her kan vi godt følge Venstres og De Konservatives forslag – det er så det eneste, de kan få – om, at det bliver sådan, at de ikke kan få fast opholdstilladelse til at være her. Men det hænger ikke sammen med integrationen. Man kan ikke både lave en bedre integration og så sige til folk, at de ikke har nogen chance for at blive her.

Så jeg vil godt spørge statsministeren: Hvad er vigtigst, det humanistiske eller det brede forlig? Og jeg vil godt bede statsministeren om specielt at svare på, om vi skal have integration, eller om de skal jages ud, så hurtigt vi kan komme af sted med det, og gerne inden for de første 8 eller 6 eller 5 år, eller hvad det nu er, man kører med.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til fru Margrete Auken må jeg sige, at jeg anser flygtninge- og indvandrerområdet, udlændingepolitikområdet, for at være så grundlæggende for det danske samfund, at vi virkelig skal gøre en stor anstrengelse for at få så mange partier med i de ændringer og de, synes jeg, forbedringer, der skal ske, ikke mindst på integrationsområdet.

Når det gælder udlændingeloven i øvrigt, har jeg lige nævnt, at jeg allerede har annonceret i regeringens åbningstale, at der også kommer ændringer, som indenrigsministeren lige nu arbejder med.

Derfor er der ikke noget selvstændigt ønske fra vores side om at jage folk ud. Der er et ønske om at behandle folk ordentligt, når de kommer hertil, og på en menneskelig og en ligeværdig måde.

Hr. Holger K. Nielsen talte med rette om pligter og rettigheder for os alle: Yde og nyde, som vi kender det som danske, og som folk med en etnisk baggrund, der er anderledes end vores egen, også har lært at sætte pris på.

Jeg vil godt runde af med et svar til fru Margrete Auken om en erfaring, jeg fik for ganske nylig. På et gymnasium, jeg besøgte, kom seks unge af tyrkisk herkomst hen til mig og sagde: »Vil du ikke nok love os, at regeringen nu tager initiativ til at få løst en række af de problemer, vi kender i vores hverdag, for ellers sker der det, at flere begynder at råbe ad os på gaden?« Jeg oplever i virkeligheden også, at en stor, stor del af udlændingene her i Danmark selv ønsker, at vi får en politik, der virker bedre i